

Intro

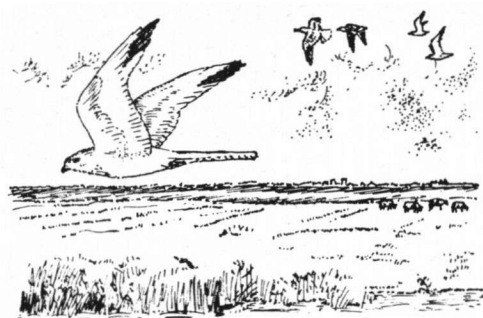
Maria Quist

Wat is oktober toch een prachtige maand! Of beter gezegd: wat kan oktober prachtig zijn. En dat is het in 1999! Het maakt veel goed van het weemoedige gevoel dat gepaard gaat met het korten van de dagen en de eerste zichtbare tekenen van verval die zich in augustus al aandienen.

De zomer neemt dit jaar glorieus afscheid met bladeren in alle schakeringen groen, geel, bruin en rood tegen een strakblauwe hemel. De lichtinval, de lange schaduwen en kleurnuances zijn adembenemend. In de tuin vlammen nog steeds een aantal laatbloeiers. Het is elke dag een feest om de uitbundig bloeiende rode potplanten te zien in combinatie met de paarse sedum en de warmgekleurde chrysanten en herfstasters.

Werkend in de tuin tussen al dat moois staan de oren op scherp. De lucht leeft van de vogels, groot en klein, die een goed heenkomen zoeken voor de naderende kou. Groepen ganzen in rommelige v-formaties. Het rustige gegak van de grauwe ganzen en de hoge uithalen van de kollen. Onzichtbaar voor het blote oog, maar duidelijk hoorbaar, wolken koperwieken en zanglijsters. Vlak boven mijn hoofd, opkomend uit het niets waarin ze even later weer oplossen: acht schroevende buizerds. Opeens groot merelkabaal door een aanstormende hongerige sperwer. 's Avonds laat het geluid van bekende en ondefinieerbare soorten die onvermoeibaar en vol vertrouwen in het donker hun weg vervolgen, geleid door de talloze heldere hemellichten.

Wanneer je er voor open staat is er altijd weer iets dat je uittilt boven de weemoed en zorgen van alledag.

Tekening: Kees de Grijp